

Case 1: analyse met behulp van de Map of Homeopathic Families

Een 35 jarige man, gehuwd, 2 kinderen, zaakvoerder van een eigen voedingsbedrijf, antwoordt op mijn vraag wat ik voor hem kan doen het volgende:

“Vorige jaar raakte ik helemaal geblokkeerd door een opstapeling van factoren en als klap op de vuurpijl kreeg ik de diagnose: hemocromatose. Dit heeft mij doen beseffen dat het zo niet langer kan. Ik werk me te pletter en voel mij gevangen in mijn job. Bovendien voel ik mij getergd door allerhande pijnen; ik fixeer mij er op tot het een ware obsessie wordt: gigantische hoofdpijnen, rugpijnen, pijn in de benen... het is een ware hel van lijden. Ik ben voortdurend doodop, heb veel buikklachten, ijskoude handen en voeten terwijl ik toch overmatig zweet, bijvoorbeeld aan de telefoon met klanten en leveranciers. Ik ben werkelijk beginnen flippen vorig jaar met die diagnose.... Ik moest eerst om de 14 dagen, nu om de maand een aderlating ondergaan voor die hemocromatose. Er zit in mij een grote walging tegenover alles; mijn werk, mijn verleden, mijn huidig leven... het is een bewustzijnsproces maar ik sta ook stijf van de angsten... dat die pijnen nooit zullen ophouden, dat er iets ernstigs aan de hand is, dat het ondraaglijk wordt.... Ik werk alle dagen, het hele jaar door, en vaak ook op nachtelijke uren... wij kunnen niet anders. Op mij werkt dat verlamdend... ik ben bang dat ik daar nooit uit zal geraken. Als kind had ik al zoveel buikpijn en hoofdpijn dat ik de haren uit mijn hoofd trok.... echt extreem..... voor mijn extrasystolen ben ik onderzocht maar men vindt niets.... Ook voor die buikpijn is geen verklaring... ik heb alle onderzoeken gehad.... Op school had ik een probleem met meerdere leraars, hoewel ik een goede leerling was.... Mijn vader.....”

En zo gaat het relaas nog 28 minuten verder, tot ik (omwille van een onderbreking door een telefoontje, die voor een halt in de woordenstroom zorgt) mijn eerste vraag kan stellen.

Maar eigenlijk is het zelfs niet zo belangrijk om een vraag te stellen op dit punt. We weten immers al heel wat:

Met de ‘Map of Homeopathic Families’ erbij hebben we geen enkele moeite om te beslissen of we een 2D casus dan wel een 3D casus hebben. In een vorig artikel heb ik de gemeenschappelijke kenmerken van de ‘2de Dimensie-groepen’ en die van de ‘3de Dimensie-groepen’ uitgelegd. Die staan respectievelijk op de linker en de rechterkant van de Map. De 7 horizontale verdelingen laten toe om de homeopathische Families (en we noemen in de homeopathie alles een ‘Familie’ waar we groepskenmerken kunnen onderscheiden) te situeren naargelang thema’s en ontwikkelingsfase.

2D casussen zijn eenvoudig, sober en hebben vaak maar 1 hoofdthema. De patiënt vat kort samen wat er aan de hand is en wacht op je volgende vraag. Het probleem (CC) verwijst naar de nood aan of het verlies van wat de patiënt nodig heeft; dan kan ‘een ander’ zijn, ‘bescherming’, ‘veiligheid’, ‘bewondering’, ‘respect’.

3D casussen zijn complexer, de patiënten antwoorden op je vraag met talloze zaken door elkaar heen te vertellen, waarbij ze vaak een half uur of langer aan het woord zijn. Vooraleer ze voor het eerst stilvallen en zonder één vraag te stellen, weet je meestal al heel wat over hun (multipele) klachten, over hun levensomstandigheden, gedachten en gevoelens.

Deze patiënt blijft ruim 40 minuten aan het woord na mijn openingsvraag en vertelt niet alleen over zijn klachten maar ook over de gevoelens die ermee gepaard gaan, zijn werksituatie, zijn kindertijd en zijn ouders. Omwille van de leesbaarheid is de casus ingekort tot nagenoeg een tiende maar het mag duidelijk zijn dat al deze gevoelsgeladen continue stroom van informatie tot 3D behoort.

Het is duidelijk dat het bij deze patiënt een 3d casus betreft. De context van het consult helpt eveneens: is de patiënt levendig en maakt hij contact, gebruikt hij beeldspraak en voorbeelden, geeft hij spontaan zijn emoties weer? Of is er een zekere afstandelijkheid? Gereserveerdheid? Bij 3D-cases en -verhalen is er ook interactie, niet alleen van de patiënt met de homeopaat maar met de hele omgeving, terwijl een 2D patiënt meer in zijn eigen wereld leeft en relatief weinig aangedaan is door de buitenwereld. Dat is voor 2D toch vooral een decor waarin hij zich beweegt... tenzij die buitenwereld hem op zijn zwakke plek triggert natuurlijk.

ELEMENTS: I-ME-MINE					PLANTS: GIVING-PAIN REACT TO ENVIRONMENT SACRIFICING FOR THE WHOLE	FUNGI: IN BETWEEN	ANIMALS: INSTINCTS COMPARISON, COMPARE RELATE BY GIVE/TAKE, HIERARCHY MOVEMENT, PLEASURE, POWER
					ANGIOSPERMS	GYMNO	
FROM COMPLETELY SELF	I CAN	1 HOT IN THE WORLD YET Withdrawn Don't understand the world My cocoon		BACTERIA (prokaryots)			
	I CAN'T	2 SEPARATE FROM SYMBIOSIS Only me No division between me and the world How to live? Needs another	CARBONS Selfless To become somebody	BACTERIA (eucaryots) No center No I I become you	PARASITIC BACTERIA I live from you I have no say	MONOCOTS Mama & I give mama/mama gives	MOLLUSCS Withdraw from dangerous world in safe house
		IDENTITY Dependent for basic needs: food	ROCKS AND STONES Who/what am I/is mine?		ARECIDAE	PARASITES Have no say, changing the rules behind my back to get rid of me	INSECTS Crushed Attack when in danger
				MONOCOTS		INSECTS	SPIDERS

In 3D onderscheiden we 3 grote Families: 'Plants', 'Fungi' en 'Animals'. Vertegenwoordigers van deze laatste groep vergelijken zich met of beschuldigen anderen, al kan dat zeer subtiel zijn in het begin van het consult. Zelfs de symptomen/klachten worden ervaren als een gevaar om 'minder' dan een ander te kunnen, te worden of te zijn, met andere woorden om 'inferieur' te zijn. Of dat gevoel op het gebied van kracht, macht, snelheid of schoonheid is, dat maakt niet veel uit. Wanneer de patiënt de tekortkoming niet bij een ander legt maar bij zichzelf, dan hebben we te maken met een Plant. Om aan een Fungus te denken, moeten er naast 'Plantkenmerken' ook wat ik voor het gemak 'Carbonachtige'-kenmerken noem, aanwezig zijn: zwak ego, twijfel, verwardheid, traagheid, onzekerheid, afhankelijkheid. Plus dan de typische Fungi karakteristieken van onhandigheid (ook sociale onhandigheid), invasie, of drugachtige symptomen. Bij deze casus ontbreken die: de patiënt vertelt vlot en helder, met beelden en voorbeelden en legt het probleem bij zichzelf. Duidelijk een Plant case dus.

Vervolgens kan de 'Map of Homeopathic Families' ons behulpzaam zijn bij het differentiëren tussen een Monocotyledon en een Dicotyledon. Op de Map staan de Monocots op de horizontale rijen 2 (Arecidae), 3 (Commelinidae) en 4 (Lillidae) en wat ze allemaal gemeen hebben is dat het in de kern van de zaak om 'mama' draait.

		2 nd DIMENSION EMPTINESS - EXISTENCE - FACTUAL - SOBER - CAPACITY - FUNCTION - GRIP - DEPENDENCE ONE PROBLEM/ISSUE - SIMPLE			3 rd DIMENSION ENGAGING - LIFE - FEELINGS - EMOTIONS - SURVIVAL - RELATIONSHIP MANY MANY MANY COMPLEX				
		ELEMENTS: I-ME-MINE			PLANTS: GIVING-PAIN REACT TO ENVIRONMENT SACRIFICING FOR THE WHOLE		FUNGI: IN BETWEEN	ANIMALS: IN COMPANION, COOPERATE, RELATE BY GIVEN MOVEMENT, PLEASE	
FROM COMPLETELY SELF-ABSORBED TO INDIVIDUAL	I CAN	1	NOT IN THE WORLD YET Withdrawn Don't understand the world My cocoon		BACTERIA (prokaryotes)				
	I CAN'T	2	SEPARATE FROM SYMBIOSIS Only me No division between me and the world How to live? Needs another	CARBONS Selfless To become somebody	BACTERIA (eucaryotes) No center No I I become you	PARASITIC BACTERIA I live from you I have no say	MONOCOTS Mama & I: give mama/mama gives ARECIDAE	Invasion Carbon like Awkward Drug like MOLLUSCS Withdraw from dangerous world in safe house	
	I MISS I NEED I LOOSE	3	IDENTITY Dependent for basic needs: food, clothes shelter, care Needs protection Who am I?	ROCKS AND STONES Who/what am I/is mine? Confusion		CRYSTAL ELEMENTS (singular) Element issues squared	PARASITES MONOCOTS Mama & family & I: Family gives/give family COMMELINIDAE	Have no say, changing the rules behind my back ORCHIDS	WORMS
	"THIS"	4	CIVILIAN Sustain myself in the society Middle class values, wants to be normal Needs security	SARCODES Function, order, system, organism Identity established yet governed by circumstances	GEMSTONES (chrysal composites) Outside cool/untouched Inside soft/compassionate Multi layered/many aspects		MONOCOTS Mama & I in the world: how to behave LILLIDAE	Between Commelinidae and Lillidae	FISH Cautious, norm behave Travel, move, body awareness
			BEING UNIQUE Sophisticated, special, on stage, perform			DICOTS Mama & papa = in me attempting to balance		FISH Extravagance Playful	

Meestal gaat het ook in werkelijkheid om de moeder, soms over het moederschap/het moeder zijn. Maar altijd en in overheersende mate loopt 'mama' door de casus! Het is belangrijk hier aan te stippen dat men alleen kan vertrouwen op de informatie die spontaan gegeven is.

Spontane informatie is veel waardevoller *Wanneer men een vraag gesteld heeft naar de relatie met de moeder, dan is het onzeker of de patiënt er een belangrijk thema van gemaakt heeft of de homeopaat. Ook patiënten die in psychotherapie zijn, spreken meer dan doorsnee of nodig over hun moeder, omdat ze daar de indruk hebben opgedaan dat moeder van cruciaal belang is voor wat ze verder in hun leven ervaren.*

Onze patiënt wijdt uit over zijn vader omdat hij als kind bang was van zijn hardvochtige straffen. Eenmaal volwassen is hij met een eigen zaak begonnen maar niet zonder de goedkeuring en de daadwerkelijke hulp van zijn vader. Moeder komt niet zozeer ter sprake behalve in het hele uitgebreide relaas van zijn familiegeschiedenis met ooms en tantes toe.

Zonder één vraag te stellen maar door gewoon aandachtig aanwezig te zijn bij de patiënt en zijn verhaal, en met behulp van de Map, weten we nu al met grote zekerheid dat we een Plant-middel nodig hebben en wel een Dicot. (: Dicotyledon). We kunnen al even een blik werpen op de achterzijde van de Map waar we korte essenties vinden voor de 6 Ordes in de Angiospermae.

We laten de patiënt nog even aan het woord:

"Ik word geleefd.... Dat werk is een mentale kwelling geworden.... Het maakt mijn leven kapot.... als ik zo blijf doorwerken, kom ik in een rolstoel terecht... ik heb artrose, bulging, nekklachten en dan met die hemocromatose ben ik helemaal door het lint gegaan. Bovendien heb ik problemen gehad met personeel, een ware catastrofe. Er zat een slecht element tussen, de verpersoonlijking van het kwaad... iemand die mensen tegen elkaar opzette... ik ben een cultureel gevormd mens, ik houd van kunst en muziek... ik ben goed opgeleid en met dat soort mensen kan ik niet om. Die praten niet: die blaffen en bijten en ik moet mij dan aanpassen om niet in de aanval of de verdediging te gaan en redelijk te blijven. Maar de bom is dan toch ontploft en ik heb hem op staande voet ontslagen.... Iets dat ik moet bekopen met enorme hoofdpijn, echt de hel! Ik maak me extreem veel zorgen... die

pijngewaarwordingen, dat kan overal zijn... eens deden al mijn tanden pijn en de tandarts vindt niets... het verplaatst zich ook: als ik hoofdpijn heb, gaat de rugpijn beter. Ik heb een gevoel van extreme frustratie, ik zou er een eind aan maken om van al mijn miserie af te zijn.... Het vermoeit mij enorm, al die pijnen ik panikeer ook... zou het mijn hart zijn? Zou het kanker zijn? Ik ben er voortdurend door gekweld en ben erover bezig tegen mijn vrouw.... Alsof ik schreeuw om hulp.... Ik heb altijd angst voor iets onomkeerbaars....”

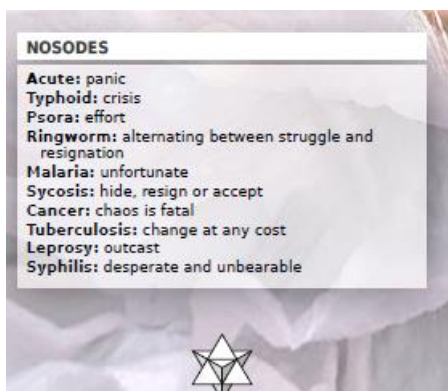
De beschrijving van zijn kwellingen (hier een korte samenvatting van een 8 tal A4 tjes) zijn heel uitvoerig en intens. Het gaat over hevige pijnen, extreme angsten; alles is extreem, gigantisch, enorm. Zijn taal doet ons vaak aan een Dierenmiddel denken: er spreekt agressie uit, aanval en verdediging, getergd worden, bijten en blaffen, enorme angsten. . Nou is er een plantenfamilie die om die reden vaak met een Dierenmiddel verward wordt: De Solanaceae.

Verder in het consult gebruikt de patiënt ook nog volgende beeldspraak: *“tussen 2 vuren te zitten”, “beklemd in ongelooflijke stress”, “op pure adrenaline leven”, “mij als opgejaagd wild voelen” en “dat voor zijn mening uitkomen een explosie van geweld zou uitlokken”.*

Vuur, stress, adrenaline, opgejaagd, explosie zijn stuk voor stuk Solanacea ervaringen,; samen met het kernwoord *“catastrofe”* en zijn nood om uit de gevaarzone weg te raken (*desire to escape*) hebben we een volledig beeld. Op de Map kunnen we zien dat de Asteridae, de Orde waaronder de Solanaceae vallen gekenmerkt zijn door: *‘how to master these emotions’*. De Asteridae is de 6de en meest ontwikkelde Orde onder de planten. Mensen die een middel nodig hebben van die Orde hebben een gevormd ego en zijn zelfbewust. Ze komen uit voor hun mening, doen hun ding, zetten zich neer in de wereld.

Onze patiënt heeft echter nog een zeer immatuur emotioneel leven. Hoewel de Solanacea dus tot de meest ontwikkelde Orde behoren wat de vorming van het ego betreft, onderscheiden we nog een gradatie van maturiteit binnen die Orde: die evolueert symbolisch van ‘pasgeboren’ tot ‘hoogbejaard’ (een analogie die we ook voor de classificatie van miasma’s gebruiken). Bij onze patiënt verwijst dat dus naar een Plantenfamilie die in de Plant Table van Michal Yakir helemaal bovenaan staat: de allereerste ontwikkelingsfase en daar vinden we.... precies: de Solanacea.

Eveneens op de achterzijde van de Map vinden we de kernwoorden die bij de miasma’s horen: Panic, Crisis, Effort, Alternating between struggle and resignation, Unfortunate, Hide/Resign or Accept, Chaos if fatal, Change at any cost, Outcast, Desperate and Unbearable.

Het is duidelijk dat onze patiënt in een continue crisistoestand verkeert. Naast zijn intense pijnen bestaat de grootste kwelling uit het zich zorgen maken over een slechte of onomkeerbare afloop. Bovendien heeft hij het idee dat hij om hulp aan het roepen is, een bewering die hij in het consult nog een paar keer herhaalt. En dat is wat iemand uit het Typhoide miasma doet (clining, crying for

help).

Het typhoide miasma vertoont de kenmerken van het Acute en het Psorische miasma. Acute paniek dus gecombineerd met de hoopvolle idee dat inspanning het probleem zal oplossen. Het Acute miasma wordt het vaakst verward met het Syphilitische omdat ze allebei de idee van een fatale afloop vertegenwoordigen. In het Acute miasma is dat echter en blinde (inderdaad) acute paniek, die toeslaat vooraleer men zelfs maar een gedachte heeft kunnen formuleren, in het Syphilitische gaat het om een destructief chronisch proces dat fataal zal eindigen. Het woord 'Unbearable' in de lijst hierboven probeert duidelijk te maken dat er geen 'oplossing' bestaat maar dat men ook niet voortdurend en volkomen bewust met die idee kan leven. Daarom zij syphilitische patiënten bijna altijd gecompenseerd en maken ze dus een kalme, beheerste indruk. De wanhoop is vaak voor hen zelf onbewust en kan de homeopaat concluderen aan de bovenmenselijke (wanhopige) eisen die ze aan zichzelf stellen en de destructieve lichamelijke processen. Onze patiënt is daarentegen heel open, als een kind bang voor ziekten die hij niet heeft, roepend om onderzoeken, geruststelling NU. Dat is eigen aan het Typhoide miasma: ze ervaren chronische (het Psorische aspect) klachten als acute crises die onmiddellijk een oplossing vragen. Ze hebben geen ogenblik rust tot de kwestie is op gelost en er zit grote haast achter (het Acute aspect). Dan zien we bij andere Typhoide middelen als Nux vomica en Bryonia de rubriek: 'delusion bed is sinking'. Maak je daar 'boat is sinking' van da, heb je meteen de Thyphoid kern van de zaak: hopen of verzuipen!

Solanaceae, typhoid miasma: dat levert ons **Hyoscyamus** op. Hij krijgt een dosis 200 K.

Twee maanden later op het eerste opvolgconsult beweert hij dat er niet veel veranderd is. Toch waren zijn laatste bloedtesten voldoende goed om te besluiten dat hij maar om de 2 maanden een aderlating moest ondergaan ipv om de 3-4 weken. Bij navraag noemt hij zichzelf 'iets vrolijker misschien' en zegt hij dat bepaalde angsten toch wat afgenomen zijn.

Hij krijgt dus een SL (Sac Lac).

Weer 2 maanden later zegt hij dat het helemaal niet goed gaat. De vreselijke pijn in de benen, waarvoor hij me al een paar keer zeer ongerust had opgebeld is er nog steeds (soms een dag niet en dan barst het weer in alle hevigheid los). Hij slaapt slecht, heeft nog hoofdpijn gehad, is de moed wat kwijt. Maar tot nu toe is de aderlating uitgesteld geweest tot er tenslotte pas na drie maanden noodzaak voor bleek.

Omdat de werking lijkt te stagneren op dit punt krijgt hij een Hyoscyamus MK.

Bij de opvolging 2 maand later rapporteert hij een 'vreemd soort rustig gevoel' dat over hem kwam na het middel. Zijn symptomen zijn niet weg maar het piekeren is afgenomen. Nochtans lijdt hij nog aan hoofdpijnen, nekpijnen en slechte slaap. De benen zijn beter en hoewel hij het zelf niet beseft, lacht hij al eens en maakt een veel meer ontspannen indruk. Hyoscyamus MK

Twee en aan halve maand later komt hij met goed nieuws: hij heeft niet alleen een rustige vakantie gehad (zonder één pijntje!) maar nam daar ook een paar kloeke besluiten, onder meer om werk te delegeren, zichzelf vrije tijd toe te staan en zich in te schrijven voor een opleiding. En de MRI scan van een maand geleden toonde aan dat er van de hemocromatose niets meer te vinden was! De dokter had er ook niet echt een verklaring voor; het is immers een aangeboren, genetisch defect.... Sinds hij Hyoscyamus neemt, heeft hij al bij al maar 1 aderlating meer gehad.

Ik zie de patiënt daarna nog 2 maal met grotere tussenpozen. Zijn pijnen zijn zeker nog niet allemaal weg maar angstig is hij niet meer. Zijn klachten flakkeren nog eens in alle hevigheid op wanneer ongeveer een jaar na zijn intake een aanval van griep samenvalt met een zware financiële en professionele opdonder. Na een herhaling van zijn middel komt de rust snel weer terug. Het is uiteraard mogelijk om zonder de 'Map of Homeopathic Families' tot dit middel te komen maar hopelijk maakt de Map de keuze gemakkelijker want daar is hij voor bedoeld!